

ประสบการณ์เลวร้าย ของนักเลี้ยงปลา เสื่อตอ

พูดถึงเรื่องราวของนักเลี้ยงปลาที่ประสบความสำเร็จ ที่ผ่านๆ เมื่อถูกพูดถึงล้วนแต่พุ่งเป้าไปที่ความสำเร็จของพวกเขาเหล่านั้น จนลืมถามไปว่าพวกเขาจะประสบความสำเร็จ หรือเส้นทางของความสำเร็จของพวกเขาเหล่านั้นได้ผ่านเรื่องราวเลวร้ายอะไรมาบ้าง ดังนั้น ไหนๆ ที่ทีมงาน AQUARIST LIFE ก็ตั้งใจไว้แล้วว่าต้องแปลกแหวกแนว เลยก่อนนำเสนอบทสัมภาษณ์ เกี่ยวกับ “ประสบการณ์อันแสนเลวร้าย ของการเลี้ยงปลาเสื่อตอ ที่ต้องจำไปจนวันตาย จากนักเลี้ยงจำนวน 3 ท่านที่ทางทีมงานคัดเลือกแล้วว่าพวกเขาเหล่านี้เป็นนักเลี้ยงเสื่อตอระดับเทพของวงการ ส่วนใครเป็นใครและเรื่องราวนั้นเป็นอย่างไร ไปติดตามกันเลยดีกว่า

1. คุณสมหวัง พิมลบุตร (อดีตรองอธิบดีกรมประมง)

คุณสมหวัง หรือที่พี่น้องในวงการปลาหลายท่านเรียกกันติดปากกันมาสมัยที่ท่านยังดำรงตำแหน่งอยู่ในกรมประมง ก่อนที่จะเกษียณว่า รองสมหวัง หรือ ผ.อ.สมหวัง ทุกคนในกรมประมงรู้ว่าบุรุษท่านนี้คือ มือวางอันดับหนึ่งด้านการเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดเท่าที่กรมประมงไทยเคยมีมา ปลาแทบทุกชนิดที่เขาว่าเพาะไม่ได้ เพาะยาก หากผ่านมือชายคนนี้เป็นอันว่า

สำเร็จทุกชนิด มีเพียงชนิดเดียวที่เฝ้าทำมาหลายสิบปีแต่ก็ยังไม่สำเร็จสักที นั่นก็คือ ปลาเสื่อตอลายใหญ่(ท่านรองเก็บมาตั้งแต่เสื่อตอไทยแท้ ยันเสื่อตอเขมรแท้ เวียดนาม) ดังนั้นชายผู้นี้จึงเป็นหนึ่งในผู้เก็บสะสมปลาเสื่อตอลายใหญ่เอาไว้จำนวนมากตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา เก็บมาตั้งแต่ และถือว่าเป็นนักสะสมปลาเสื่อตอรุ่นลายครามท่านหนึ่งของเมืองไทยเลยก็ว่าได้

เมื่อที่ทีมงานถามถึง “ประสบการณ์อันแสนเลวร้าย ของการเลี้ยงปลาเสื่อตอ ที่ต้องจำไปจนวันตาย” ท่านรองตอบแบบไม่ต้องคิดว่า โอ้ยยยย !!!! มันมีหลายครั้งหลายคราเสียเหลือเกิน ที่เสียหาย และทำให้เจ็บใจมาจนถึงทุกวันนี้ แต่หากให้เล่าเรื่องราวที่เลวร้ายที่สุด ก็คือการสูญเสียปลาเสื่อตอไปมากที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิตคือ

“ย้อนไปสัก 10 กว่าปีก่อน ในช่วงที่เก็บรวบรวมปลาเสื่อตอเขมรเพื่อนำไว้ใช้ในการทดลองเพาะพันธุ์ ที่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุพรรณบุรี ตอนนั้นรวบรวมปลาจำนวนร้อยกว่าตัวไว้ในบ่อปูนขนาดประมาณ 80 ตัน โดยปลาคละขนาดกันไปตั้งแต่ 1-5 กิโลกรัม เป็นบ่อที่มีปลาเยอะ และใหญ่ที่สุด ของสถานีประมงสุพรรณในเวลานั้น เรื่องไม่คาดฝันเกิดขึ้น เมื่อท่านรองเดินทางไปต่างประเทศ เป็นเวลาหลายวันใน

ช่วงวันหยุดยาว ลูกน้องที่เป็นผู้ดูแลบ่อนี้ ตัดสินใจผิดอย่างมหันต์ ด้วยความที่ประสบการณ์ยังไม่ค่อยเพ็งมาทำงานได้ไม่นาน จึงให้อาหารปลาเมื่อสุดท้ายก่อนที่ตัวเองจะกลับบ้าน 4 วันในช่วงวันหยุดยาว ด้วยการให้กุ้งฝอยเพิ่มไปเป็น 4 เท่าตัวของการให้ปกติ พุดง่าย ๆ คือสมมุติปกติให้วันละ 4 กิโลกรัม เมื่อตัวเองไม่อยู่ 4 วัน ก็ให้ทิ้งไว้ 12 กิโลกรัม โดยเชื่อว่ากุ้งฝอยจะไม่ตาย และปลาจะทยอยกิน ผลที่ได้คือเมื่อผ่านไปเพียง 2 วัน ด้วยความที่ปลาในบ่อถือว่าเลี้ยงค่อนข้างหนาแน่น เมื่อกุ้งเริ่มตาย และเน่า น้ำในบ่อจึงเสียอย่างรวดเร็ว กว่าจะมีคนมาเห็นและแก้ไขได้ทัน ก็เสียปลาในบ่อไปแล้วเกือบ 80 ตัว ตัวใหญ่ที่สุดที่ตายคือปลาขนาด 5 กิโลกรัม ที่เลี้ยงมานานหลายสิบปี วัตถุประสงค์ที่เตรียมไว้เพื่อใช้ในการเพาะพันธุ์ที่สะสมมานานหลายสิบปีไปกับกับตา

หลังเหตุการณ์ในครั้งนั้นท่านรอง ท่านรองเปลี่ยนวิธีการดูแลปลาในเวลาที่ท่านไม่อยู่ด้วยการเพิ่มคนให้เข้าไปดูแลเพิ่มเติมจากคนดูแลประจำ ตลอดทั้งวัน เรียกว่าแทบจะวางเวรยามดูปลาไว้ตลอด โดยใช้หลายๆ คน ให้แต่ละคนเข้าไปดูในแต่ละช่วงเวลาแทน เพื่อป้องกันความเหน็ดเหนื่อยที่จะส่งผลทำให้การใส่ใจในหน้าที่น้อยลง รวมไปถึงการทำระบบน้ำ ระบบลม ไว้อย่างรัดกุมเพื่อป้องกันเหตุการณ์ไม่คาดคิดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ โดยอาศัยหลักการสามประการสำคัญในการเลี้ยง 3 ประการคือ 1.ความสะอาดของระบบเลี้ยง 2.ความสะอาดของอาหารที่ให้ และ 3.ระบบป้องกันความเสียหายต้องรัดกุม 100%

2. คุณโม พิรธร สิริยาร

คุณโม เจ้าของชื่อล็อกอิน Mofish_6 ในเวปปลาสวยงามหลายๆ เวปในอดีต หนึ่งในนักสะสมปลาเสือตอ ที่คลั่งปลาเสือตอเข้าเส้น ในอดีตถึงขนาดตระเวนไปทั่วทุกสารทิศเพื่อศึกษาหาข้อมูลที่แท้จริงของปลาเสือตอทุกชนิด เพื่อนำมาเผยแพร่เรื่องราวสู่สาธารณะชน เป็นนักเลี้ยงที่ผู้คนยอมรับในความรู้ ความสามารถที่มี ว่าอยู่ในระดับที่ให้ฉายาว่า “เทพเสือตอ” ได้อย่างไม่ต้องอายใคร

สำหรับ “ประสบการณ์อันแสนเลวร้าย ของการเลี้ยงปลาเสือตอ ที่ต้องจำไปจนวันตาย” คุณโมเล่าให้เราฟังว่า เหตุการณ์ในวันนั้นเกิดจากความโชคร้ายซ้ำซ้อนที่เกิดขึ้นพร้อมกันหลายอย่าง และสุดท้ายก็จบลงด้วยความเสียหายมากมายมหาศาล คือเมื่อประมาณ 3 ปีที่ผ่านมา ตู้เลี้ยงปลาเสือตอของคุณโมเป็นตู้ปลารวมที่มีเสือตอเขมร ขนาดใหญ่สภาพสมบูรณ์ สวยมาก อยู่ 6 ตัว เลี้ยงร่วมกับปลาโอโรนาทองมาเลและทองอินโด อีกอย่างละฝูง ซึ่งโดยปกติปลั๊กไฟ ของปั้มน้ำ และปั้ลมมของตู้ใบนี้จะแยกปลั๊กกัน แต่ก่อนวันที่เกิดเรื่องคุณโมซ่อมอะไรบางอย่างหลังตู้ทำให้ออกปลั๊กปั้ลมม กับปั้มน้ำมาเสียบที่ปลั๊กฟ่วงตัวเดียวกัน แล้วลืม

เสือตอที่ตายในวันนั้น

แยกปลั๊กออกเหมือนเดิม บวกกับก่อนวันเกิดเหตุ คุณโมต้องเดินทางไปต่างจังหวัด จึงให้กุงฝอยไว้ในตู้ค่อนข้างเยอะ ปรากฏว่าปลั๊กฟ่วงเกิดฟิวส์ขาด เมื่อ

ปั้มน้ำดับ ปั้ลมมดับ กุงฝอยที่อยู่ในตู้ก็ตายอย่างรวดเร็ว และไม่มีใครทราบว่ามีไฟดับ เพราะไฟอื่นๆ ในบ้านใช้ได้ตามปกติ แถมความโชคร้ายที่ซ้ำซ้อนเข้ามาคือปกติตู้ใบนี้ จะมีคุณแม่และลูกน้องคอยดูแลตลอด แต่ช่วงที่เกิดเหตุดันเป็นช่วงที่ทุกคนยุ่งอยู่จนไม่ได้ดูตู้ปลา สุดท้ายปลาตายเกลี้ยงทั้งตู้ เสือตอเขมรที่ราคาตอนนั้นตกอยู่รวม 5 หมื่นบาทต่อตัว ไม่นับรวมโอโรนาทองมาเลย์ และทองอินโดอีกร่วมสิบล้าน รวมๆ แล้วเสียหายไปเกือบล้านบาท แถมปลาเสือตอเขมรที่สวยงามสมบูรณ์ที่สุดก็ต้องมาสูญเสียชีวิตในวันนั้นด้วย

และนี่คือบทเรียนที่ Mofish_6 เล่าให้เราฟัง พร้อมทั้งฝากถึงทุกคนให้จำไว้ว่า ความผิดพลาดครั้งยิ่งใหญ่มักจะเกิดจากความผิดพลาดเล็กๆ น้อย รวมกัน ดังนั้นหาทางป้องกันด้วยการละเอียด รอบครอบ พร้อมทั้งคิดเผื่อไว้ให้รอบด้าน ป้องกันทุกอย่างให้ดีที่สุด สำหรับทุกสถานการณ์ นั่นคือสิ่งที่นักเลี้ยงปลาที่ครอบครองปลาอันทรงคุณค่า หายาก และราคาแสนแพงเหล่านี้ ควรที่จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมไว้ตลอดเวลา

3. คุณตัน วัชร บัวเอี่ยม

คุณตันคือนักเลี้ยง และสะสมปลาเสือตอรุ่นใหม่ ที่มีประสบการณ์ประมาณ 6-7 ปี ทุกวันนี้คุณตันคือคนหนึ่งเริ่มสะสมปลาเสือตอเขมรในยุคหลัง ซึ่งปลาที่มีมูลค่าสูงมากๆ แล้ว โดยนอกจากปลาเสือตอเขมรแล้วคุณตันยังชอบสะสมปลาเสือตออื่นๆ ที่แปลกประหลาดไม่เหมือนใคร เช่นพวกเสือตอลายเล็กที่โครงสร้างแปลกๆ หรือเสือตออินโดลวดลายประหลาดๆ อีกด้วย เรียกว่าเป็นนักเลี้ยงปลาเสือตอรุ่นใหม่ที่ใจรักไม่แพ้รุ่นเก่า เลยทีเดียว

เมื่อถามถึง “ประสบการณ์อันแสนเลวร้าย ของการเลี้ยงปลาเสือตอ ที่ต้องจำไปจนวันตาย” คุณตันเล่าให้เราฟังว่า โชคดีที่ตลอดเวลา 6-7 ปี ที่ผ่านมาไม่เคยเจอเรื่องเลวร้ายที่ปลาตายยกตู้ เพราะว่าปกติปลาจะอยู่ใกล้ตัวตลอด และมีคนดูแลตลอด และด้วยความที่ปลาซื้อมาแพงเลยดูแลเป็นอย่างดี ทั้งความสะอาดของน้ำ ความสะอาดของกรอง แต่สุดท้ายก็มีเรื่องหนึ่งที่พลาด และไม่เคยมิได้เลยคือ เมื่อช่วงหน้าหนาวปี

2556 ปีที่หน้าหนาว หนาวจัด และหนาวนานที่สุดในรอบหลายสิบปี ปลาเสือตอเขมรขนาดเกิน 1 ฟุตทั้งหมดในตู้ เกิดป่วยกระทันหัน โดยสาเหตุน่าจะเกิดจากการติดเชื้อปรสิตที่ติดมากับกุงฝอยในช่วงเวลานั้น เนื่องจากคนรู้จักอีกท่านที่ใช้กุงจากแหล่งเดียวกันก็พบอาการป่วยแบบนี้เหมือนกันทุกประการ โดยปลามีอาการตัวดำ เครียด และว่ายน้ำตุ้จนตัวถลอกเกล็ดหลุด ไปทั้งตัว

รักษาอย่างไรก็ไม่หาย ใส่ยาหลายขนาน อยู่หลายสัปดาห์ คงเป็นเพราะใช้ยาไม่ตรงกับอาการ สุดท้ายโชคดีที่มาได้ผลขงัดที่ยารักษาปรสิต ชื่อตัวยี่ห้อหนึ่ง ใช้เวลาหลายเดือนกว่าปลาจะกลับมาสวยเหมือนเดิม โดยความผิดพลาดครั้งนั้นเกิดจากความสัฟเพร่าลวันๆ ที่ไม่ยอมล้างกุงให้สะอาด ได้กุงมาถึงก็ใส่ให้ปลากินเลย หลังจากนั้นมาจึงดูแลเรื่องอาหารอย่างดี ล้างกุงให้สะอาดก่อนทุกครั้งก่อนให้ปลากิน ก็ไม่เคยมีเหตุการณ์อะไรที่ทำให้ปลาป่วยอีกเลย